

Spreekbeurt Filosofie Jean-Paul Sartre

Spreekbeurt door een scholier

553 woorden

18 jaar geleden

★ 5,7

152 keer beoordeeld

Vak

Filosofie

Spreekbeurt Filosofie Jean-Paul Sartre

Leven:

Jean-Paul Sartre werd op 21 juni 1905 geboren in Parijs. Sartre groeide op bij zijn grootouders, de familie Schweitzer.

In 1924 werd hij toegelaten tot de Ecole Normale Supérieure, daar studeerde hij filosofie en was hij een aantal jaar leraar.

Van 1932 tot 1934 verbleef hij in Duitsland, daar maakte hij kennis met de existentie-filosofie, dit zou van grote invloed zijn op zijn latere werk. Tijdens de Tweede Wereld Oorlog nam hij na een jaar krijgsgevangenschap deel aan het verzet. Ook schreef hij zijn hoofdwerk *L'être et le néant*.

Sartre had een kameraadschappelijke verhoudingen met filosofe Simone de Beauvoir.

In 1964 weigerde Jean-Paul Sartre de Nobelprijs die hem werd toegekend voor zijn hele werk. Uiteindelijk stierf Sartre op 15 april 1980.

Existentialisme:

Sartre was een aanhanger van het existentialisme.

Een andere filosoof uit het existentialisme is de Deen Kierkegaard. Het existentialisme gaat uit van het bestaan van de mens, de hele wereld wordt verklaard vanuit het bestaan van de mens.

Het existentialisme kijkt de mens alleen met betrekking tot zijn handelen. Het zegt dat er geen hoop is buiten zijn handelen en dat het handelen het enige is dat de mens doet in zijn leven.

De existentie gaat vooraf aan de essentie, dat betekent dat de mens eerst bestaat en pas daarna zichzelf bepaald. De mens is verantwoordelijk voor wat hij is.

Ideeën:

In zijn werk *L'être et le néant* maakt Sartre onderscheid tussen twee gebieden: het op-zich-zijn; EN SOI en het voor-zich-zijn POUR SOI. Het op-zich-zijn is het zijn van stoffelijke dingen, het voor-zich-zijn is het bewustzijn van de mens.

Het zijn van de mens is de existentie. Het zijn van de dingen is de essentie.

De basis van het menselijk bestaan is volgens Sartre vrijheid. Want hoewel de mens niets kan wijzigen in het op-zich-zijn kan hij wel zijn betrekkingen tot het zijn van de dingen wijzigen. De mens is vrij in de keuze van deze betrekkingen. Omdat die keuze steeds weer gemaakt moet worden, is de vrijheid niet zomaar

een eigenschap van de mens; zij is de mens, gaat aan zijn existentie vooraf.

→ Als de mens zich volledig bewust is van het altijd vrij zijn om te kiezen ervaart hij angst, deze angst wordt bijna nooit beleefd omdat de mens altijd wil vluchten voor het besef van de vrijheid, Sartre noemt de mens dan ook gedoemd om vrij te zijn.

→ Sartre wees het bestaan van God af. In God zouden het op-zich-zijn en het voor-zich-zijn samen vallen, wat volgens Sartre niet mogelijk is.

→ De dood doet de mens door hem zijn vrijheid te ontnemen samenvallen met zijn verleden. Als iemand voor zijn dood altijd gelogen heeft, is hij na zijn dood een leugenaar in de ogen van anderen. De dood geeft geen extra dimensie aan het menselijk bestaan, hij onderstreept alleen de zinloosheid daarvan.

→ De mens wordt buiten zijn wil geboren en is daarna toch verantwoordelijk voor zijn daden.

→ Jean Paul Sartre was erg politiek bewust. De vrijheid van mensen betekende voor hem ook een strijd tegen onderdrukking, uitbuiting en schending van de mensenrechten. Hij was onder andere actief in het verzet tegen de oorlog van de VS in Vietnam,

→ Andere boeken die Jean Paul Sartre heeft geschreven zijn:

-L'imaginaire psychologie phenomenologique de l'imagination

-Critique de la raison dialectique

Maar hij schreef ook talloze romans en toneelstukken waarmee hij zijn filosofische ideeën illustreerde.

Jean-Paul Sartre heeft het denken van grote groepen mensen sterk beïnvloed.